

Posudek bakalářské práce

„Motivy dualismu v Tarchettiho Fosce“,

kterou předložila Rivka Chábová,

Ústav románských studií FFUK, leden 2024

Bakalářská práce Rivky Chábové zkoumá téma dualismu v románu I. U. Tarchettiho *Fosca*. Součástí zadání práce bylo samostatné určení základních protikladných dvojic, které je možné v díle nalézt. Autorka zvolila následující možnosti a podle nich také rozdělila práci do jednotlivých kapitol: Clara a Fosca, Krása a ošklivost, Láska a nenávisť, Život a smrt a Příroda a město.

Je třeba říci, že se jedná o téma, které není nikterak „inovátorské“, naopak se jedná o tematiku hojně traktovanou a nabízí se široké množství bibliografie z recentní i dávnější doby. Bylo by žádoucí před psaním práce tuto bibliografii alespoň do určité míry obsáhnout a dílo analyzovat s vědomím, k čemu je dobré se ještě vyjádřit a co případně vynechat.

V první části práce autorka představuje nejen Tarchettiho samotného, ale stručně také dobu jeho působení a milánský umělecký proud *scapigliatura*, do něhož se Tarchetti počítá. Tato část byla zřejmě psána v rychlosti a bylo by vhodné zamyslet se, co vlastně chceme úvodem říci. Prosté popsání učebnicových faktů není v případě bakalářské práce na místě. Někdy se autorka zastavuje u faktů (především v oblasti biografie), které by bylo možné vynechat, naopak u popisu scapigliatury by byl namísto hlubší vhled do problematiky. Bylo by rovněž dobré zamyslet se nad uváděnými fakty, spíše než dodávat fakta další. O italské scapigliatuře se dá říci mnohé a předložený text působí spíše jako referát.

Co se týká samotného rozboru, na první pohled je patrné, že se autorka se zkoumaným textem dobře obeznámila a je schopná samostatného myšlení. Bohužel zde ale chybí výše zmíněná

předchozí hlubší práce s bibliografií. Zvolené antinomické dvojice autorka sice nachází, avšak spokojí se s jejich základní analýzou, tedy nutným minimem.

Škoda, že R. CH. nevěnovala více prostoru samotnému tématu dualismu a nepokusila se o hlubší zamyšlení, proč dualismus vůbec analyzovat, o čem jeho použití v textu vypovídá a jaký je autorův specifický literární pohled a přínos. Autorka v závěru uvádí, že: „... Tarchetti využívá dualismus nejen jako literární prostředek, ale také jako způsob osvětlení lidského prožívání, což mu umožňuje do hloubky vyobrazit lidské emoce a vnitřní konflikty, které se v jednotlivých postavách skrývají“ (s. 38). Pokud má autor za cíl zkoumat lidské emoce, jistě tak může učinit i jinými prostředky, nabízí se tedy otázka, proč právě dualismus, o čem použití tohoto konceptu vypovídá.

Přes uvedené výtky je však pozitivní, že autorka své téma jasně uchopila a sleduje je v průběhu celé práce; také analýzy samotné *Foscy* provedla pečlivě. Proto práci předběžně hodnotím známkou **dobře a doporučuji** ji k obhajobě.

Praha, 11. 1. 2024

PhDr. Magdalena Žáčková, Ph.D.

Vedoucí práce